

Snježana Hozjan

GOVOR KRASA NA OTOKU KRKU (DEKLINACIJA)

U ovom se radu prikazuju glavne morfološke značajke deklinabilnih riječi govora sela Kras na o. Krku. Neke su od njih ostaci staroga jezičnog razvoja i znatno individualiziraju govor u odnosu na druge krčke, srednjočakavske i čakavske govore općenito.

3. MORFOLOŠKI SUSTAV¹

3.1. Deklinacija

3.1.1. Imenice

U kraskom je govoru promjena imenica u skladu s općom situacijom u hrvatskih govora – imenice su određene rodom (m., ž. i s. rod), brojem (sg. i pl.) te padežom (7 padeža).

3.1.1.1. o-OSNOVE

Ovom su deklinacijom obuhvaćene imenice muškoga i srednjega gramatičkog roda.

A) *Imenice muškog roda*

Deklinacijski obrazac:

	singular	plural
N	-ø/-o/-e	-i/-e
G	-a	-i/-ø
D	-u	-on/-en
A	-ø/=G	=N
V	-u/-e/-o	=N
L	=D/-i	-ih
I	-on/-en	-i

¹ Ovaj je rad tematski i strukturni nastavak članka iste autorice: *Fonološki prikaz mjesnoga govora Krasa (reprezentanta dobrinjskoga govornog tipa)*, Rasprave Zavoda za jezik 16 (1990), Zagreb 1990, str. 45–66. Uvodne napomene te podatke o tome selu općenito usp. tamo. U ovome se radu govorci o morfološkoj deklinabilnosti riječi. Morfologiju glagola obuhvatiti će drugo istraživanje.

*N sg.: Nastavke² -o, -e imaju hipokoristična osobna imena tipa *Mîko, Jûbo, Frâne, Îve, Pêre, Tône*, a nulti je nastavak u svih ostalih imenica kojima osnova završava suglasnikom (to može biti svaki fonem koji ulazi u suglasnički sustav kraskoga govora³): bôb, lônđ, ēarâč, črvîč, brôd, škâf, snîg, strâh, češôj, p्रesîk, postôl, dîm, blâgdôñ, somôñj, konôp, vêtôr, pôs, mejâš, vît, pokròv, lâz, mûž itd.*

A sg.: Realizacija je ovisna o tome označuje li imenica što živo (-a; A=G) ili neživo (-ø; A=N).

*V sg.: Nastavak -u imaju imenice kojima osnova završava palatalom (tiču, mûžu, konjù), a nastavak -e dolazi u imenica koje na završetku osnove imaju tvrdi suglasnik (*Antône, Osîpe, čovičë, mîsëče, tovâre*). U hipokoristika je V=N. Vokativ imenice *otâc* ne rabi se; njega u komunikaciji zamjenjuje V sg. nepotvrđene imenice *éaca: éáco.*

*L sg.: Uz dominantan nastavak -u, ujednačen prema D sg, alternanta -i ostvaruje se u sintaktičnim svezama kojima se označava mjesto ili vrijeme (*na mâlon Poklônčići, na cimênti, po vrti, o Mesopûsti, na Krâsi*).*

*I sg., D pl.: Alternante nastavaka u ovim padežima zavise od suglasnika na kraju osnove: ako je to nenepčani suglasnik, slijedi nastavak -on, a ako je nepčani, dolazi -en (*klâncen, têlcicen, češjén, ognjén, mûžen*).*

*NAV pl.: Razlika je u nastavku prema tome prethodi li mu nepčani ili nepčani suglasnik te radi li se o ljudskom biću ili pak o kojem drugom živom biću ili stvari. Nastavkom -e završavaju imenice koje na dočetku osnove imaju palatal⁴ a ne imenuju ljudska bića (*lôncë, sošcë, têlcë, ðbrûčë, kjûcë, tičicë, črvîčë, nožicë, češjë, metijë, konjë, somnjë, kostânje, lemëše, pôžë*). Tip imenica (i apelativi i etnici) koje su se u ishodišnom jeziku tvorile sufiksom -(j)anin, a ovdje redovito neproširenim sufiksom -(j)an, u ovom padežu također ima nastavak -e (*selâne, krščâne, Krâsane, Boščâne, Omišjane*). Nastavak -i je u imenica kojima osnova završava nepalatalom ili u onih kojima je osnova palatalna a označuju ljudska bića (*brôdi, postolî, dâni, spômenîki; lažljivci, kovâči, mladiči, Linârdići⁵, mûži*).*

² Kriterij za odabir terminologije koja se rabi u ovome radu bila je jezična razina na kojoj se istražuje. Kako se ovdje govori o oblicima riječi, tj. o morfološkoj, koristi se tradicionalni termin *nastavak* (i ostali s njemu odgovarajuće razine). Termini *nastavačni/gramatički morfem* te *alo-morf/alternanta nastavačnog* (/gramatičkog) morfema pripadaju morfemskoj analizi.

³ Vidi: S. Hozjan, n.dj., str. 56. To su u odnosu na suvremeni književni hrvatski jezik svi izuzev zvučnih afrikata /ž/ i /ž/ te fonema //.

⁴ Sudeći po morfonološkim pozicijama koje pokazuju suodnos suglasnika c i samoglasnika iza njega, suglasnik c u govoru Krasa pripada redu palatalnih suglasnika, za koje vrijede distribucijska ograničenja samoglasnicima koji slijede iza njih. Takvo je ponašanje suglasnika c u ovom govoru sustavno odraženo upravo u morfološkoj, odnosno u morfonologiji. Stoga se u ovom članku u svakoj formulaciji koja se odnosi na palatalni suglasnik na dočetku osnove podrazumjeva i suglasnik c.

⁵ Toponim je patronim, kao i mnogi drugi na Krku, osobito u njegovu zapadnom dijelu, i indeklinabilan je.

G pl.: Prema građi prikupljenoj za ovo istraživanje nije uočljivo pravilo raspodjelje dvojakih nastavaka *-i* i *-ø*. Prisutna su kolebanja ne samo unutar istih kategorija riječi već se i u istih riječi mogu ostvariti obje mogućnosti: *grādī/grādī, brōdī, postōlī, spōmenīkī, kāvranī, pōpī, nōžī, kjūčī, vōlī, (četrdesēt) dān, (šēst) korāk, obrūč, sūsēd, kozlīčī/kozlīč, rukāvī/rukāv, lōncī/lonāc, prāščī/prāšāc, pjāti/pjāt*⁶. U imenica s nepostojanim *a* ono se u ovom padežu redovito umeće: *otāc, ogānj* (G sg *ocā, ognjā*).

Po ovom se obrascu dekliniraju i imenice: *vlās, glād, zvōn, vēčēr, topōl* (=topola).

NA pl. imenica s krajnjim *-un, -uk, -ok, -oc*, npr. *drmūn, bōk, klobūk, dūbōc*, uobičajeno se tvori nastavkom *-a*: *drmūna, kantūna, pirūna, botūna, bōka, Potōka, klobūka, pīska* (N sg. *pīsōk*), *dūfca/dūpca, Dōlca/Dōca* itd. Kad su toponimi, imenice funkcioniraju u sustavu kao pluralia tantum, a deklinacija općih imenica, osim u NA pl., slijedi pluralnu paradigmu ove deklinacije.⁷

U imenice *dōž* (=kiša) u svim se padežima obaju brojeva ispred nastavka ostvaruje *-j-* (< d): G sg. *dožjā*, N pl. *dožjē*.

Imenice *gospodīn* i *čovīk* nemaju pluralne oblike i mijenjaju se po ovom obrascu u singularu.

Imenica *jūdi* sklanja se po pluralnoj paradigmi ove deklinacije, s time da u D pl. ostvaruje nastavak koji inače slijedi iza palatala: *jūden*.

U kraskom govoru imenica *brāt* ima množinu: *Njegōvīh brātī nī bīlo dōma* (N pl. *brāti*).

B) Imenice srednjeg roda

Deklinacijski obrazac:

	singular	plural
N	<i>-o/-e/-i/-ø</i>	<i>-a</i>
G	<i>-a</i>	<i>-ø</i>
D	<i>-u</i>	<i>-on/-en</i>
A	<i>=N</i>	<i>=N</i>
V	<i>=N</i>	<i>=N</i>
L	<i>=D/-i</i>	<i>-ih</i>
I	<i>-on/-en</i>	<i>-i</i>

NAV sg.: U imenica nepalatalnih osnova ostvaruje se nastavak *-o* (*oko, drvō, lēto, selō, vīnō, blāgo, kolēno, jīdro, sīto, želēzo, jēzero* itd.), a nastavak *-e* u onih imenica kojima osnova završava palatalnim suglasnikom (*ognjīšče, pōje*,

⁶ Ostvaraj nastavku *-ø* i *-i* ovisi možda o kontekstu, a možda se radi i o slobodnim varijantama, ali za konačni zaključak potrebno je temeljiti istraživanje u tome smislu.

⁷ O ovoj pojavi vidi i: Ive Jelenović, *Mikropolonimija dobrinjskoga područja na otoku Krku*, Hrvatski dijalektološki zbornik 3, Zagreb 1973, str. 161 i 188.

sônce, lîcë itd.) te u imenice môre. Nastavak *-i* (*< *bje*) imaju zbirne imenice (*pêrî, grozdôvî, tîrnî, kamenî, tîsî*), glagolske imenice (*kûhanî, spâni, prošćenî, kršćenî* itd.) te neke opće imenice (*ûlî, zelî, prôčelî, protulêtjî*). Uz morfološke alternante *-e* i *-o* neke kategorije imenica mogu imati uporedo i stariji nastavak *-i*: *zdrâvje/zdrâvjtî, vesél'jé/vesél'jtî, bogâstvô/bogâstvî, náslestvô/prokјestvî*. Nastavak *-ø* imaju imenice kojima je u ovim padežima osnova neproširena, a u ostalima se ona proširuje suglasnikom *-n-* (*râme, brîme, slîme, vrîme*: G sg. *râmena, brîmena, slîmena, vrîmena*) ili *-t-* (*dítë*: G sg. *dítëta*).

L sg.: Kao i u imenica m.r., varijanta *-i* ostvaruje se u sintaktičkim svezama kojima se označava mjesto ili vrijeme: *v lèti, na jenôn mèsti, na Rosopàsni*.

Imenice s nepostojanim *a*, kao npr. *lebrò, stâblò*, umeću ga u G pl.: *lebâr, stabâl*.

Imenice *ôko* i *ûho* mijenjaju se po ovom obrascu u singularu, a plural tvore prema starim dualnim oblicima *i*-deklinacije:

N	ôči	ûši
G	očûj	ušûj
D	očîma	ušîma
A	ôči	ûši
V	ôči	ûši
L	očûjh	ušûjh
I	očîma	ušîma

Prema pluralnoj paradigmii deklinacije imenica srednjeg roda sklanjaju se pluralia tantum: *plûća, plećâ, ûsta, vrâta, nèdra, komôjstra, klîšća, krosnâ* itd. (G pl. *plûć, pleć, vrât, komôjstâr, krôsân* itd.).

U kraskom je govoru imenica *jâboko* srednjeg roda i sklanja se prema ovoj deklinaciji (N pl. *jâboka*, G pl. *jabôk*).

3.1.1.2. a-OSNOVE

Po ovoj se promjeni sklanjaju imenice ženskoga gramatičkog roda te neke imenice muškoga prirodnog roda, koje u G sg. imaju nastavak *-e/-i*.

Obrazac promjene:

	singular	plural
N	-a/-e	-e/-i
G	-e/-i	-ø
D	-i	-an
A	-u	=N
V	=N	=N
L	=D	-ah
I	-un	-ami

N sg.: Alternanta *-e* nastavak je u hipokorističnih ženskih imena *Kâte, Jêle, Mâre, Âne* itd., a nastavak *-a* imaju sve ostale imenice koje se mijenjaju po ovoj paradigmi.

G sg., NAV pl.: Nastavak *-e* imaju imenice s osnovom na palatal: *ovcâ, divôjčica, mamicâ, kûća, vrîća, Marija, postîja, stomânja, dûšâ, mâša, kôkoša, kôža, mâža* itd. Nastavak *-i* ima velik broj imenica ženskoga gramatičkog roda s dočetnim nepalatalom u osnovi: *dôška, dobâ, rûkâ, moglâ, sôza, bohâ, kajûga, žlêzdâ, nevësta, hränâ, bratučëda, vičëra, pokrîva, sobôta, kunturâta, bânda, glâvâ, Kâte, Jêle, Mâre* itd. Taj nastavak imaju i neke imenice muškoga prirodnog roda kao *bârba, pâpa* te augmentativi i pejorativi kao, npr., *čovičina, lan-cunîna, kapôtina, Franîna*.

U imenica sa suglasničkom skupinom na završetku osnove u *G pl.* umeće se *-a-*: *ovâc, dosâk, sestâr*.

Po singularnoj se paradigmi ove deklinacije mijenjaju zbirne imenice *brâća* i *dicâ* te imenica *gospodâ/gospoda* (*G gospodê/gospodê*), a također i imenica srednjega prirodnog roda *dičina*.

3.1.1.3. *i*-OSNOVE

Po ovoj se paradigmi dekliniraju imenice ženskoga gramatičkog roda koje u *N sg.* imaju nastavak *-ø*: *kôst, mâst, stâröst, žâlöst, spôvîd, mîsôl, bôl, stvâr, jûbâv, smît, sopêl, zibêl, hôjev* (=čarapa), *nôć, môć, pêć, kîrv* itd.

Obrazac promjene:

	singular	plural
N	-ø	-i/-e
G	-i/-e	-i
D	-i	-an
A	=N	=N
V	=N	=N
L	=D	-ah
I	-un	-ami

G sg., N pl.: Dominantan je nastavak *-i*. Alternanta *-e* realizira se u imenica *nôć, môć, pêć, kîrv*: *nôće, môće, pêće, kîrve*.

Imenice *sopêl* i *hôjev* u *G pl.* mogu imati i nastavak *-ø*.

3.1.1.4. *v*-OSNOVE

Ovo je deklinacija imenica ženskoga gramatičkog roda koje u *N sg.* imaju nastavak *-i*. To su imenice starih *v*-osnova, kojima se i u *N sg.* osnova proširuje proširkom *-v-*, analoški prema ostalim padežima: *crîkvî, bočvî, sûrotvi, jêlvî, lokvî, krûšvi, prâskvi, ôskrušvi, jägodvi, žûkvî, ülikvi* itd⁸.

⁸ Proces proširivanja osnove proširkom *-v-* u *N sg.* očevidno je baš u toku u govoru ove, starije generacije Krasana. Informatori su toga svjesni, jer i bez istraživačeva naročitog inzistiranja

Deklinacijski obrazac:

	singular	plural
N	-i	-i
G	-e	-ø
D	=N	-an
A	=N	=N
V	=N	=N
L	=N	-ah
I	-un	-ami

Imenice *pečûrvi* i *mûrvi* u N sg. imaju danas češće nastavak -a: *pečûrvva*, *mûrvva*, a u G pl. nastavak -i: *mûrvî*, *pečûrvî*.

Neke imenice N pl. ponekad tvore nastavkom -a: *bôčva*, *lôkvâ*⁹.

U G pl. ostvaruje se sekundarno -a-: *prâskâv*, *krûšâk*, *ûlikâv*, *bočâv* itd.

3.1.1.5. IMENICE *mât* I *hćî*

Kao što je i u drugih hrvatskih govora, u deklinaciji se imenica *mât* i *hćî*, osim u N sg., osnova proširuje proširkom -er-, a u imenice *hćî* u kosim padežima otpada -i iz osnove: *mâterê*, *hćèrê*, *mâteri*, *hćèri*, *mâtér*, *hćér* itd.

Vokativ imenice *mât* nije potvrđen, a u komunikaciji ga zamjenjuje V sg. imenice *mama (V sg. *mâmo*), kojoj pak nisu potvrđeni ostali oblici.

Tako je u kraskom govoru obrazac promjene imenica *mât* i *hćî* ovaj:

	singular	plural
N	-ø	-e
G	-e	-ø
D	-i	-an
A	=N	=N
V	=N/-	=N
L	=D	-ah
I	-un	-ami

3.1.2. Pridjevi

U kraskom se govoru čuva razlikovnost između određenog i neodređenog lika pridjeva, premda ta kategorija morfološki slabi. Posebni oblici za pojedini lik ostvaruju se u NAV sva tri roda i oba broja, razlikujući se i morfonološki i morfološki¹⁰.

navode lik bez -v- kao nešto što bi zapravo trebalo biti točnije, pravilnije, kao nešto što su govorile njihove majke.

⁹ Pojava je identična onoj u m.r. V. i bilješku 6.

¹⁰ Na temelju uvida u gradu za ovo istraživanje nije se moglo zaključiti u kojoj se mjeri i je li se uopće sačuvao ostatak imeničke promjene neodređenog lika pridjeva.

U NA singulara razlikovanje određenog i neodređenog lika pridjeva m.r. ostvaruje se nastavkom/gramatičkim morfemom (-i za određene, -ø za neodređene) te prozodijskim sredstvima – akcentom i kvantitetom, a u pridjeva ž. i s. roda prozodijski. U pluralu su nastavci za sva tri roda ujednačeni, s iznimkom N pl. u kojem neodređeni oblici pridjeva ostvaruju nastavak -i, a određeni -e.

	neodređeni lik	određeni lik
sg.m.r.	čovjēn, māl, uzōk, širōk, velīk, slāb	čovjēnī, mālī, uskī, širōkī, vēlī, slābī
sg.ž.r.	čovjenā, māla, uskā, širokā, velīka, slāba	čovjēnā, mālā, uskā, širōkā, vēlā, slābā
sg.s.r.	čovjenō, mālo, uskō, širokō, velīko, slābo	čovjēnō, mālō, uskō širōkō, vēlō, slābō
pl. za sva tri roda	čovjenī, māli, uskī širokī, velīki, slābi	čovjēnē, mālē, uskē širōkē, vēlē, slābē

Potpuni obrazac deklinacije određenog lika pridjeva:

	singular			plural za sva tri roda
	m.r.	s.r.	ž.r.	
N	-i	-o/-e	-a	-e
G	-oga/-ega	-oga/-ega	-e	-ih
D	-omu/-emu	-omu/-emu	-oj	-in
A	=N/=G	=N	-u	=N
V	=N	=N	=N	=N
L	=D	=D	=D	=G
I	-in	-in	-un	-imi

U GDL sg.m.r. te NGDL sg.s.r. nastavci koji počinju samoglasnikom *e* slijede iza palatalnih, a oni koji počinju samoglasnikom *o* iza nepalatalnih osnova. U pridjeva uz imenice m.r. koje označuju što živo izjednačuje se A i G sg., kao i u imenica.

3.1.2.1. KOMPARACIJA

Komparativ se tvori od osnove pridjeva i jednoga od tri moguća nastavka: *-ij-i/e/a*, *-ø-i/e/a* te *-j-i/e/a*. U kraskom je govoru produktivan samo tvorbeni sufiks *-ij-*, a ostala dva (*-ø-* te *-j-*) su neproduktivna (tvorba obuhvaća ograničen korpus pridjeva).

A) Na prvi se način, pomoću tvorbenog sufiksa *-ij-*, oblikuju mnogi komparativi u kojima se nastavak dodaje cijeloj osnovi (većina jednosložnih te višesložni pridjevi): *belijī*, *starijī*, *lenijī*, *ponijī*, *slabijī*, *basijī*, *zdravijī*, *bogatijī*, *zelenijī*, *kiselijī* itd¹¹. Pridjevi s nepostojanim *a* (tj. *o*, jer je u kraskom govoru **ba>o* u izvorno kratkom slogu i u slogu s položajnim duljenjem¹²), kao *pämetōn*, *žälostōn*, *glädōn*, *vrïdōn*, *mřzōl*, *těpōl*, gube samoglasnik iz osnove: *pametnijī*, *žalosnijī*, *gladnijī*, *vridnijī*, *mrzljijī*, *teplijī* itd.

B) U pridjeva kojima se komparativni lik tvori na drugi način nastavci *-i/e/a* domeću se izravno na korijenski morfem, s time da u najvećem broju primjera krajnji suglasnik korijenskog morfema alternira. Do promjene dolazi ako je završni suglasnik korijenskog morfema koji od nepalatala (osim ako nije *r*): *gřd* – *gr̥jī*, *hûd* – *hūjī*, *mlâd* – *mlâjī*, *slâdok* – *slâjī*, *dôg* – *dôjī*, *sûh* – *sûšī*, *jâk* – *jâčī*, *mëkok* – *mëčī*, *tõnok* – *tõnjī*, *jût* – *jùčī*, *plítok* – *plíčī*, *krâtôk* – *krâčī*, *čvřst* – *čvřščī*, *břz* – *břži* itd. Komparativ pridjeva *górok* je *górcī*, a pridjeva *šírok* – *šířī*. Na taj se način tvore i komparativi pridjeva tipa *těžok*, *frižok* – *těžī*, *frižī*. Komparativ pridjeva *lip* uz *lipjī* može biti i *lipčī*.

C) Treći tip nastavaka dolazi u komparativima pridjeva s dočetnim labijalom u korijenskom morfemu te u komparativu pridjeva *lögok* i *lûd*: *debél* – *děbjī*, *dibök* – *dibjī*, *lip* – *lipjī*, *skûp* – *skùpjī*, *lögok* – *lögjī*, *lûd* – *lûdjī*.

D) Nekoliko pridjeva u komparativu ima supletivne oblike, tvoreći ga od druge osnove: *dôbôr* – *böjī*, *lôš* – *gòrī*, *mâl* – *mõnjī*, *velîk* – *vèčī*, *visôk* – *vèčī* (uz *vìšī*).

Komparativima se mogu smatrati i oblici *gorňjī*, *dolňjī*, *zàdnjī*, budući da imaju i regularne superlativne oblike.

Superlativ se tvori predmetanjem prefiksa *naj-* ispred komparativnog lika pridjeva: *nâjzreljī*, *nâjslabijī*, *nâjbogâtijī*, *nâjuridnijī*, *nâjteplijī*, *nâjmłajī*, *nâjjâčī*, *nâjblžī*, *nâjmišjī*, *nâjskùpjī* itd.

3.1.3. Zamjenice

Prema načinu na koji se u kraskom govoru tvore oblici zamjenica, može se reći da samo lične zamjenice za 1. i 2. lice sg. i pl. te povratna zamjenica imaju zasebnu deklinaciju. Sve ostale mogu se, uz određena sitnija odstupanja i specifičnosti, svrstati u jednu skupinu koja slijedi pridjevsku promjenu (deklinaciju pridjeva određenog lika).

Lične zamjenice za 1. i 2. lice i povratna zamjenica imaju ove oblike:

¹¹ U nekim primjerima akcent u govoru može i preskočiti na prethodni slog, što je novija pojava: *stârijī*, *põnijī*, *slâbijī*, *zdrâvijī*.

¹² V. S.Hozjan, n.dj., str.50–51.

		1. lice	2. lice	povratna zamjenica
Sg.	N	<i>jà</i>	<i>tî</i>	—
	G	<i>menè/me</i>	<i>tebè/te</i>	<i>sebè/se</i>
	D	<i>menì/mi</i>	<i>tebì/ti</i>	<i>sebì/si</i>
	A	=G	=G	=G
	L	<i>menì</i>	<i>tebì</i>	<i>sebì</i>
	I	<i>mònùn</i>	<i>tòbùn</i>	<i>sòbùn</i>
Pl.	N	<i>mî</i>	<i>vî</i>	—
	G	<i>nâs</i>	<i>vâs</i>	—
	D	<i>nân</i>	<i>vân</i>	—
	A	=G	=G	—
	L	=G	=G	—
	I	<i>nâmi</i>	<i>vâmi</i>	—

Deklinacija ostalih zamjenica slijedi ovaj obrazac:

	singular			plural		
	m.r.	s.r.	ž.r.	m.r.	s.r.	ž.r.
N	-ø/-i	-o/-e	-a	-i	-e	-e
G	-oga/-ega	-oga/-ega	-e	-ih	-ih	-ih
D	-omu/-emu	-omu/-emu	-oj	-in	-in	-in
A	=N=G	=N	-u	=N	=N	=N
L	-on/-en	-on/-en	=D	=G	=G	=G
I	-in	-in	-un	-imi	-imi	-imi

Tako se dekliniraju ove zamjenice:

- lične: *ôn*¹⁸
- posvojne: *môj, tvôj, njegòv, nâš, vâš, njihov, svôj*
- pokazne: *tâ (=taj), ôv/èv (=ovaj), ôn/èn (=onaj), tîstî/tâjstî (=upravo taj), ôvistî/èvistî (=upravo ovaj), ônistî/ènistî (=upravo onaj), takòv, evakòv, enakòv*
- upitne i odnosne: *čô, kî (=tko i koji), čijî, kakòv, kolik*
- neodređene: *nîč (=nešto), nîš (=ništa), nîkî (=netko, nekoji, nikoji), jedôn (=neki), nîjedôn (=nitko), kî (=ne/tko, koji), kakòv (=ne/kakav), nîkakov (=nikakov, nekakov), čogòd, kîgòd (=tko god, koji god), kakouvgòd, sôkî (=svatko, svaki), sôkakov, vòs (ž.r. svâ, s.r. svè, pl. svî, svè), čâ (=štogod, išta, nešto), čô bîlo (=bilo što), kî bîlo (=bilo tko, bilo koji), kakòv bîlo (=bilo kakav).*

¹⁸ U sva tri roda i oba broja, što vrijedi i za sve ostale zamjenice koje imaju te kategorije.

U N sg. m.r. nastavak *-ø* ima većina zamjenica; nastavak *-i* imaju zamjenice tipa *tistī/tājstī* te zamjenica *ki* i ostale čiji je ona sastavni dio.

Koji će nastavak biti u GDL sg. m. i s.r. te N pl. s.r. zavisi od toga završava li osnova riječi palatalom ili nepalatalom, a u A sg. m.r. uz to-se, kao i u drugim deklinacijama, razlikuju oblici za živo ili neživo.

N sg. lične zamjenice za 3.l.jd. je *ôn*, *onā*, *onō*, a u ostalim padežima oblici se tvore pomoću supletivne osnove *nj-*. Akuzativni oblici glase: *njegā*, *njū*, *njīh*. U upotrebi su i nenaglašeni likovi: GA sg. m.r. *gā*, D *mū*, G sg. ž.r. *jē*, *Ajū*; GAL pl. *(j)īh*.

Posvojna zamjenica za 3. lice ženskoga roda u cijeloj paradigmi ima petrificirani lik G sg. lične zamjenice za 3.l.ž.r.: *njē* (*Tō su njē dicā. Spālā sōn na njē postīj. Od njē māterē su gānāli.*)

G sg. upitno-odnosne zamjenice *čō* je *čēsa*.

Upotreba zamjenice *čijī* vrlo je ograničena i u komunikaciji je često supsttuira genitivni prijedložni izraz *od kōga*.

Posvojne zamjenice *njegōv* i *njīhov* te neodređene zamjenice *kakōv*, *nīkakov*, *sōkakov* mogu se deklinirati i po paradigmi neodređenog lika pridjeva: G sg. *njegōva*, *njīhova*, *nīkakova*, *sōkakova*; DL *njegōvu*, *njīhovu*, *kakōvu*, *nīkakovu*, *sōkakovu*.

3.1.4. Brojevi

Od glavnih se brojeva dekliniraju *jedōn*, *dvā*, *trī*, *četīre* i *ðbadvā*, i to kao određeni pridjevi, dok su ostali glavni brojevi nepromjenjivi.

Broj *jedōn* sklanja se po singularnoj, a brojevi *dvā*, *trī*, *četīre* i *ðbadvā* po pluralnoj paradigmi. Brojevi *trī* i *četīre* u NA imaju isti oblik za sve rodove. Brojevi *dvā* i *ðbadvā* u tim padežima takav oblik imaju u muškom i srednjem rodu, a u ženskom rodu nastavak je *-i*: *dvā stolā*, *dvā města*, *dvī divōjki*. Brojevi *ðbadvā* i *ðbidvī* u GL imaju lik *ðbidvīh*, u D *ðbidvīn*, a u I *ðbidvimi*. Za ženski je rod u upotrebi i nesložena varijanta *ðbi* (<*obě): *zo ðbi bāndi*.

Uz brojeve *trī* i *četīre* u m.r. ostvaruje se plural: dvā brāta, trī brāti, četīre brāti.

Brojne imenice *hījada*, *miliјūn* mijenjaju se po obrascu odgovarajućih imenica:

Redni se brojevi u sva tri roda i oba broja sklanjaju po obrascu određenog lika pridjeva.

3.1.5. Zaključne opaske o morfološkoj deklinabilnosti riječi kraskoga govora

Iz uvida se u ovaj kratak morfološki pregled može zaključiti kako kraski govor (kao reprezentant dobrinjskoga tipa krčkih starosjedilačkih govora) i u morfološkoj, kao i u fonologiji, iskazuje izrazita obilježja narječja kojemu genetski i tipološki pripada — to je autohtona čakavica tzv. srednjočakavskoga ili ekavsko-

ikavskoga dijalekta¹⁴, i to primorskoga poddijalekta (koji se razlikuje od kontinentalnoga i rubnoga) unutar njega¹⁵. Govori toga poddijalekta odlikuju se nekim običnim posebnostima i arhaičnostima koje ih izdvajaju iz, uvjetno rečeno, prosječnoga tipa govora čakavskoga narječja te ih svrstavaju u red onih koji su se u svojem današnjem vidu formirali na nekom starijem stupnju jezičnoga razvoja¹⁶. Arhaizmi se, kao i u većini sustava unutar čakavskoga narječja, više očitaju "u paradigmatskim oblicima, tj. u čuvanju relativno starih završetnih morfema, nego u čuvanju brojnih starih obličkih kategorija."¹⁷ Oni su uglavnom ujedno i elementi koji ovaj krčki govor (unutar njegova govornoga tipa) razlikuju od drugih krčkih govornih tipova i/ili ostalih govorova ekavsko-ikavskoga čakavskoga dijalekta.

U morfološkom se razvoju kraskoga govoru mogu izdvojiti ove osobitosti:

A) U L sg. imenica m. i s.r. čuva se stariji nastavak *-i* (<^{*}*-ě*) kad one imaju lokalno i temporalno značenje (ne samo u topnimima ili u petrefaktnim svezama).¹⁸

B) U NAV pl. imenica m.r. nastavak je dvojak: *-i* odnosno *-e*. Prva se varijanta, *-i*, ostvaruje kad: a) osnova završava na nepčani suglasnik, b) osnova završava na nepčani suglasnik, a imenica označuje ljudsko biće. Drugi se nastavak, *-e*, ostvaruje kad je osnova palatalna, a imenica ne imenuje ljudsko biće, već koje drugo živo biće ili stvar. To je svojevrsna specifičnost ovoga govoru u odnosu na ostale čakavske govore.

C) U G sg. i NAV pl. ž.r. zadržalo se staro morfološko razlikovanje: u imenica nepalatalnih osnova ostvaruje se nastavak *-i*, a u onih s palatalnima *-e*.¹⁹

D) U imenica ž.r. starih *v*-osnova sačuvao se u N sg. nastavak *-i* (<^{*}*-y*), s proširkom *-v-* u osnovi i u tome padežu, pa stoji jednadžba: NDAVL sg. = NAV^a pl.²⁰

E) Neke imenice m. i ž.r. u NA pl. imaju nastavak *-a*, što je u odnosu na ostale čakavske govore raritetna pojava.

¹⁴ Milan Moguš, Čakavsko narječe, Zagreb 1977; Božidar Finka, *Čakavsko narječe*, Čakavskia rič 1, Split 1971; Božidar Finka, *O čakavskom identitetu*, Suvremena lingvistika 7–8, Zagreb 1973.

¹⁵ V. Iva Lukežić, Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt, Rijeka 1990, str. 105.

¹⁶ I. Lukežić, n.dj., str. 106–8; Mieczysław Małecki, *O podjeli krčkih govorova*, Filologija 4, Zagreb 1963, str. 226–7.

¹⁷ B. Finka, *Čakavsko narječe*, str. 41–42.

¹⁸ Usp.: I. Lukežić, n.dj., str. 107.

¹⁹ Na Krku se ovakva razlikovnost ostvaruje i u omišaljsko-vrbničkom govornom tipu, dok se u drugim krčkim govorima ujednačio novi nastavačni morfem *-e*, pod utjecajem mekih osnova. Vidi: M. Małecki, n.dj., str. 232; Iva Lukežić-Marja Turk, *Mjesni govor Milohnića*. U: Otok Krk – zapadni dio, Krčki zbornik 16, posebno izdanje 9, Krk 1986, str. 245.

²⁰ Kras je ovdje izuzetak – u govoru ostalih sela Dobrinjštine još živi nominativni lik bez analogskog umetanja proširka *-v-*: *crikī, bočī, mūrī, prāski* itd. Tako je i u vrbničkom govoru. (Podaci su izvedeni prema bilješkama sa vlastitih terenskih istraživanja.)

F) U DLI pl. svih gramatičkih rodova nema inovacija – padežni se oblici nisu unificirali, a stariji se nastavci čuvaju.²¹

G) Sustavno je provedena fonetska neutralizacija nastavačnog *-m > -n*, tako da imenice ž.r. u I sg. imaju nastavak *-un*, u D pl. *-an*, a u I sg. i D pl. m. i s.r. je *-on/-en* (što ovisi o završnom suglasniku osnove).²²

H) U zbirnih, glagolskih i nekih općih imenica s.r. završno **-bje* dalo je nastavak *-i*.

I) Imenice *oko, ūho* u G i L pl. imaju specifične oblike *očūj, ušūj*, odnosno *očūjīh, ušūjīh*. Cijela je paradigma zadržala konzervativne morfološke značajke.

J) Nije se izgubila opozicija određeni/neodređeni lik pridjeva, iako se uočava tendencija njihova morfološkog ujednačavanja.

K) Posvojna se zamjenica za 3.l. ž.r. ne deklinira, već se posvojnost iskazuje na stari način: upotrebom genitivnoga singularnog lika lične zamjenice za 3.l.ž.r.: *njē*.

Literatura:

1. FINKA, Božidar, *Čakavsko narječe*, Čakavska rič 1, Split 1971, str. 11–71.
2. FINKA, Božidar, *O čakavskom identitetu*, Suvremena lingvistika 7–8, Zagreb 1973, str. 11–16.
3. HOZJAN, Snježana, *Fonoški prikaz mjesnoga govora Krasa (reprezentanta dobrinjskoga govornog tipa)*, Rasprave Zavoda za jezik 16 (1990), Zagreb 1990, str. 45–66.
4. JELENOVIĆ, Ive, *Mikrotoponimija dobrinjskoga područja na otoku Krku*, Hrvatski dijalektološki zbornik 3, Zagreb 1973, str. 151–317.
5. LUKEŽIĆ, Iva, Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt, Rijeka 1990.
6. LUKEŽIĆ, Iva – TURK, Marija, *Mjesni govor Milohnića*. U: Otok Krk – zapadni dio, Krčki zbornik 16, posebno izdanje 9, Krk 1986, str. 231–253.
7. MAŁECKI, Mieczysław, *O podjeli krčkih govora*, Filologija 4, Zagreb 1963, str. 223–242.
8. MOGUŠ, Milan, *Čakavsko narječe*, Zagreb 1977.

²¹ Usp.: I. Lukežić, n.dj., str. 108 i dalje.

²² U omišaljskom govoru takva neutralizacija nije provedena – krajnje *-m* u tim padežima ostaje, a na jugozapadu otoka Krka u I sg. ž.r. nastavak je *-u*. O tome v.: I. Lukežić – M. Turk, n.dj., na v.mj. Usp. također: I. Lukežić, n.dj., str. 106 i dalje.

Summary

THE DIALECT OF KRAS ON THE ISLAND OF KRK (DECLINATION)

In this paper the main morphological characteristics of declinable words of the dialect of the village Kras on the island of Krk are described. Some of them are relics of the old language evolution. They greatly individualize this dialect as compared to other dialects of Krk, Central Chakavian as well as Chakavian dialects in general.